

[Ministeren for kulturelle anliggende.]

kulturministeriet, som har været med til, at vi har kunnet få denne mulighed for en klar stillingtagen til det, jeg virkelig mener er meget centrale problemer i hele spørgsmålet om Danmarks radio. Jeg takker også hr. Orla Møller herfor.

Jeg takker også for en anden ting, der er blevet klart under denne debat, nemlig at der er ikke flertal for en udsættelse af radio-loven — det må jeg have lov at sige både til hr. K. Helveg Petersen og til hr. Ib Christensen, der talte på retsforbundets vegne. Når man kender den talmæssige styrke, der er bag de forskellige ordførere, så er det helt klart, at hvad der har været fremme i visse aviser i de senere dage om, at man muligvis skulle udsætte ikrafttrædelsen af den i juni måned vedtagne lov, det er ikke rigtigt. Det fremgik af hr. Orla Møllers udtalelse, det fremgik også af hr. Vestergaard Eriksens udtalelse, det fremgik af hr. Arne Christiansens udtalelse, det fremgik af hr. Lembourns udtalelse, det fremgik af hr. Erhard Jakobsens udtalelse, og det fremgik egentlig også af hr. Brachers udtalelse. Loven er vedtaget, og loven skal gennemføres, således som folketinget har vedtaget den i juni 1973. Det var egentlig — i hvert fald var det min opfattelse — akkurat den samme klarhed, vi havde efter debatten den 14. marts om radioens forhold, og jeg beklager egentlig, hvis man i offentligheden skulle have fået det indtryk, at disse spørgsmål ikke var tilstrækkeligt afklaret.

Jeg forstod hr. Niels Helveg Petersen på den måde, at fra det radikale venstres side ønskede man vel ikke hele lovens ikrafttræden udsat, sådan som hr. K. Helveg Petersen har ønsket det med sit særlige lovfor-slag, men man appellerede stærkt til de forskellige partier her i tinget om at gå ind for, at man udsatte ikrafttrædelsen af § 11 om de lokale programråd. På dette punkt er der måske ikke et helt så overvældende flertal, men jeg har alligevel det indtryk, at der her i tinget er et betydeligt flertal for, at vi skal gennemføre denne nydannelse med de lokale programråd. Jeg tror også, man har trukket forholdet lovlig hårdt op i de referater, der er tilgået pressen. Jeg nævnedes det den 14. marts, og jeg vil gerne gentage her, at vi på grund af de vanskeligheder, som har forelig-get med hensyn til at finde en mødedato,

amtsrådsforeningen og jeg kunne blive enige om, først skal have mødet i morgen, men der har for længe siden været aftalt et møde med amtsrådsforeningen om, hvordan sammensætningen af disse programråd bør være.

Jeg skal ikke trætte med at gå ind i denne debat igen, som vi jo har haft, men jeg mener ikke, der er uklarhed om deres kompetence, at de ved deres formænd skal være i forbindelse med, kan vi ikke sige selve Danmarks radios radiatoråd eller programudvalg — de er jo identiske — og det skal de for derigennem dels at have mulighed for at give synspunkter til kende, dels at have mulighed for at kunne rådgive de medarbejdere fra Danmarks radio, der findes rundt i landet. Det, der ligger klart, er, at de ikke har nogen bestemmende myndighed, men man kan godt øve indflydelse og påvirke, selv om man ikke har nogen bestemmende myndighed.

Det mener jeg er to af de meget væsentlige ting, som er kommet frem under denne debat.

Så er der et spørgsmål, der er gået igen i næten samtlige indlæg, spørgsmålet om alsidighedsprincippet, spørgsmålet om pbuliceringsregler og om fairness, og der kom så en ting frem, som jeg næsten synes jeg må kommentere, i det sidste indlæg, for jeg tror, at om det andet er der vist stort set enighed.

Jeg kan måske lige sige, at med hensyn til publiceringsreglerne kan man naturligvis vurdere, om man mener, at det, der foreligger i dag, er tilstrækkeligt til at opfylde kravet om alsidighed og fairness, eller om de burde gælde for hele programområdet, som man jo har det i andre landes radio og tv'er. Men dér er vi igen tilbage ved, at dette er et spørgsmål, som radiatorådet selv må tage stilling til.

Men jeg synes nok, at der var en meget principiel bemærkning, hvis jeg da forstod den rigtigt, fra hr. K. Helveg Petersen om spørgsmålet censur og efterkritik, om sammenblanding af myndighedsområder, statsmagt, folketing osv.

Må jeg om censur og efterkritik sige, at jeg kan ikke forstå den måde, man her stiller problemerne op på. Det, som må være Danmarks radiatoråds opgave, er, at det har både ret og pligt til at kritisere en offentlig-